

linierne maa fastlægges saaledes, at Byrderne i første Række kommer til at hvile paa de Indtægter og Formuer, som har den største Bæreevne“.

Ud fra denne Opfattelse stillede Socialdemokraterne Ændringsforslag om, at § 1, Litra a) og § 2 skulde udgaa.

De *kommunistiske* Udvalgsmedlemmer kunde ikke tiltræde Lovforslaget. De var „af den Opfattelse, at den Begrundelse for en hurtig og meget stor Nedbringelse af Reguleringskontoen, som er anført af Finansministeren og af Nationalbanken, ikke er tilstrækkeligt tungtvejende. Under Hensyn til hele Danmarks erhvervsøkonomiske Situation maa det anses for *hensigtsmæssigt, at Staten paa en særlig Konto i Nationalbanken raader over meget betydelige Beløb, som kan anvendes til at sikre Gennemførelsen af Statens erhvervsøkonomiske Politik og til i givet Fald at modvirke en økonomisk Krise gennem Iværksættelse af store offentlige Arbejder og paa anden Maade, samt til i det Omfang, det til enhver Tid skønnes formaalstjenligt, at afbetale paa Reguleringskontoen. Naar Hensyn tages til, at en saadan Særkonto vil bidrage til at skaffe den fornødne Balance paa Nationalbankens Regnskab, og til, at Forrentningsprocenten for Reguleringskontoen er saa lille, at den betyder en meget ringe økonomisk Belastning af Statskassen, maa en saadan Fremgangsmaade anses for den bedste.*

Mindretallet maa i Særdeleshed modsætte sig, at man berøver Rigsdagen og kommende Finansministre Handlefriheden ved gennem en Lov paa Forhaand at baandlægge store Statsindtægter til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Det maa anses for dobbelt urimeligt og uheldigt, at man oven i Købet vil helt eller delvis overføre Provenuet af de kortfristede Laan til Reguleringskontoen, saaledes at naar disse Beløb skal tilbagebetales til Laangiverne eller Obligationsindehaverne, sættes en Regering og Rigsdag i den Tvangssituation gennem Skatter eller Laan at skulle skaffe Midler hertil. Mindretallet mener, at det hvert Aar ved særlig Lov bør afgøres af Rigsdagen, om og hvor meget man ønsker at nedbringe Reguleringskontoen med“.

Ved Lovforslagets 2. Behandling udtalte *Aksel Møller* (K. F.), at hans Parti i og for sig havde ønsket, at man skulde tage et Skridt videre end det, der nu havde vist sig Mulighed for at tage. „Vi har ment, at man allerede nu skulde tilkendegive et Ønske om, at et fremtidigt Statsoverskud blev bundet til Afskrivning direkte paa Reguleringskontoen, altsaa overført fra Statskassen til Nationalbankens Kasse og afskrevet paa Reguleringskontoen dør i Stedet for, som det er foreslaaet ved Finanslovforslaget for 1947—48, at Afskrivningen skal finde Sted paa Aktivposter hensat til særlig Afskrivning, det